

Студии на случај – Меѓународно право

1. Факти – Жалителите биле двајца политички активисти и лидери на опозицијата. Во 2011 година тие биле уапсени поради непочитување на наредбата на полицијата да запрат спонтан марш што тие наводно го одржале по учеството на одобрен протест. Тие се наоѓале во полициски притвор пред да бидат изведени пред суд следниот ден и казнети со административен притвор во траење од 15 дена. Нивните жалби биле отфрлени.
2. Факти – Во 2005 година жалителите купиле куќа, која ја платиле со депозит и со подигнување на банкарски кредит. По неколку месеци, една судска истрага открила голема операција на трговија со дрога организирана од страна на синот на жалителите. Извршени биле финансиски проверки на неговите средства и на средствата на неговите соработници, со цел да се утврди дали биле сторени кривичните дела незаконско потекло на финансиските средства и перење пари. Во 2008 година синот на жалителите бил осуден, меѓу другото, на казна затвор во траење од седум години, а жалителите на казна затвор во траење од три години, од кои две години биле условна казна. Во случајот на жалителите судот исто така наредил куќата што била купена во 2005 година да биде конфискувана. Судот, пред сè, забележал дека синот на жалителите бил одговорен за управувањето со работите што биле вршени на куќата и придонесувал за трошоците, дека вршел уплати на хипотека и дека следењето на телефонската линија на жалителите покажала дека тие знаеле за незаконските активности на нивниот син. На жалителите им било дозволено да останат во куќата до мај 2011 година, во замена за месечна наемнина од 900 евра, со цел да им се овозможи да најдат алтернативно сместување. Државата ја презела сопственоста врз куќата на 1 јуни 2011 година.
3. Факти - Во 2007 година камион кој му припаѓал на жалителот, турска компанија која давала логистички услуги, бил запрен за проверка на царинско место. Била откриена и запленета дрога и била поведена кривична постапка против возачот. Камионот бил запленет како материјален доказ. Подоцна, возачот на камионот склучил спогодба за признавање на вината со обвинителот која вклучувала казна затвор во времетраење од година и половина за возачот и загуба на камионот. Компанијата жалител не можела да учествува во кривичната постапка против возачот, но го замолила кривичниот суд да не го конфискува камионот кој вредел три пати повеќе од вредноста на дрогата, и според тоа во согласност со домашното право не можел да се конфискува. Сепак, кривичниот суд ја потврдил спогодбата за признавање на вината со одлука која не била предмет на жалба, и таа станала извршна истиот ден. Граѓанската тужба на компанијата жалител против

возачот, чија цел била да ја поврати вредноста на камионот, била неуспешна поради тоа што тој немал средства.

4. Факти – Роднини на жалителите биле жртви на земјотрес што, во 1999 година, предизвикал уривање на зградите во кои тие живееле во градот Чинарџик. Пред Европскиот суд жалителите се пожалиле на повреда на правото на живот на нивните роднини, кое е заштитено со членот 2. Конкретно, тие ги обвиниле локалните власти дека овластиле проектантите за изградба на станбени блокови високи пет или повеќе ката во област подложна на сеизмичка активност, како и дека не ги извршиле неопходните испитувања за да се осигура сообразноста на градежните објекти или да се спречи нивната изградба. Тие, исто така, се пожалиле во однос на спроведувањето на кривичната постапка и на нивната неможност да ги гонат државните службеници кои ги сметале за одговорни.

5. Факти – Во 1999 година, жалителката била ангажирана со договор на определено време како службеник на јавната болничка служба во својство на социјален работник во рамките на едно одделение за психијатрија во јавна установа. Во 2000 година била информирана дека нејзиниот договор нема да биде обновен. Оваа одлука била мотивирана од нејзиното одбивање да го отстрани својот превез и била донесена по поплаките од некои пациенти на центарот. На одлуката ѝ претходел разговор во текот на кој на жалителката не ѝ било префрлено за нејзината верска припадност, туку едноставно била потсетена на правата и обврските на државните службеници, односно на забраната за јавно покажување на таквата припадност. Необновувањето на договорот се засновало на мислење на Државниот совет кое укажувало на тоа дека принципот на секуларност на државата и на неутралноста на јавните служби се однесува на сите јавни служби. Тој забележал дека државните службеници треба да ја уживаат слободата на совеста, но дека оваа слобода мора да се усогласи, од аспект на нејзиното изразување, со принципот на неутралност на јавната служба, што ја исклучувало можноста за носење на симбол наменет за покажување на верска припадност. Исто така, во случај на повреда на таквата обврска за неутралност, тој навел дека последиците од дисциплинските мерки треба да бидат оценети од случај до случај, во зависност од конкретните околности. Жалбите на жалителката биле одбиени.

6. Факти – Земјоделците жалители добиле одобрение да организираат мирен протест за да го привлечат вниманието во врска со наводно непреземените активности од страна на Владата како одговор на проблемите во земјоделскиот сектор. Демонстрациите првично се одржувале на мирен начин во согласност со одобрението. Меѓутоа, преговорите со Владата застанале. Со цел да се изврши притисок на Владата, жалителите го пречекориле овластувањето и два дена ги блокирале трите главни автопати, предизвикувајќи

значително нарушување. Блокадата завршила кога биле исполнети нивните барања. Подоцна жалителите биле осудени за „учество во немири“ и осудени на казна затвор во траење од 60 дена, условно на една година. Исто така им било наредено да не ги напуштаат своите места на живеење повеќе од седум дена без претходна согласност од властите.